

Alexius (Lex) Maria Hubertus Petrus Fritsen is geboren op 24 april 1923 in Aarle Rixtel. Hij was de zoon van Hendrikus Maria Hubertus Ferdinand Fritsen (1874 -1951) en Paulina Jeanetta Maria van Blerk (1886-1975). Zij trouwden op 31 januari 1921 in Tilburg. Lex had vier broers; Guus (1924-1992), Hein (1926-1997), Gerard (1928-2014) en Evert (1930-2006). Zijn vader was directeur van de Klokkengieterij Petit en Fritsen in Aarle Rixtel.

Op 13 november 1934 ging de katholieke St. Tarcisiusgroep in Aarle-Rixtel van start. De eerste hopman was Jan Slaats en de vaandrigs waren Paul Zeegers en M.H. Houët. Kapelaan Van Roosmalen was de eerste aalmoezenier. De Tarcisiusgroep ging van start met 12 verkenners. De groep werd verdeeld in twee patrouilles: de Koekoeken en de Spechten. Lex Fritsen was samen met Wim Wich één van de eerste 12 leden. Voor de ondersteuning op materieel gebied werd een groepscomité gevormd bestaande uit pastoor Koenen, dokter Dijkman, burgemeester Termeer, de heer Hendriks, de heer Verschure en de heer J. Zeegers (vader vaandrig).

Het eerste hoofdkwartier van de verkenners was gevestigd in het rechtergedeelte van het patronaat. Op 27 december 1935 kon een eigen blokhut in gebruik worden genomen aan de huidige Schoolstraat. Als naam werd gekozen: Baden Powell-Scouting-Home. Nadat de verkennersgroep was gestart en de blokhut gebouwd kon in 1936 de aandacht gericht worden op de oprichting van een welpenhorde. Een patrouille van de groep nam in 1937 deel aan de 5^e Wereld Jamboree in Vogelenzang. Ook zijn broertje Evert werd scout.

Tijdens de mobilisatie moesten de ervaren leiders, hopman Slaats en vaandrig Van de Ven, in militaire dienst en jongere leiders of voortrekkers moesten hun plaatsen innemen. Zo kwam de groep in Aarle-Rixtel tijdelijk stil te liggen. Tijdens de eerste periode in de mobilisatie, van 1 september tot 1 november 1939, werden in enkele hoofdkwartieren militairen gehuisvest, waaronder in Aarle-Rixtel. Op 10 november 1939 wordt het 5-jarig jubileum van de verkenners Aarle-Rixtel op sobere wijze gevierd. Scouting speelde met haar programma in op de verwachte oorlogssituatie. Zo werd er een bijzonder insigne luchtverdediging ingesteld. Ook werd er vooral ook aandacht aan EHBO geschonken.

Tijdens de meidagen van 1940 kwamen de groep stil te liggen, maar na enkele weken ging Scouting toch weer van start met haar activiteiten. De weekend- en zomerkampen konden gehouden worden. De verkenners van de St. Tarcisiusgroep gingen in de zomer van 1940 in Nijnsel op kamp. Enkele dagen later, op 31 augustus, werd een kampeerverbod afgekondigd en ook werden buitenoefeningen niet meer toegestaan. Hierdoor was men voorlopig aangewezen op het hoofdkwartier. Vanaf 15 oktober mocht er ook niet meer in troepverband

worden opgetreden. Men moest in groepjes van 2 naar huis. Op 2 april 1941 werd scouting door de Duitsers verboden. In juni volgde het verbod van de Jonge Wacht. De kas en verdere bescheiden moesten worden ingeleverd op het politiebureau. De diverse groepen zetten hun activiteiten voort, maar onder een andere naam. De activiteiten lagen vooral op het gebied van sport en spel, maar ook weekendjes werden er gemaakt. De verkenner van Aarle-Rixtel gingen een paar keer op bivakcamp o.a. bij boer Van Liempt in Nijnsel en in Oirschot. Ook al waren het geen echte verkennerkampen, ze mogen toch geslaagd genoemd worden.

Op 11 mei 1942 komen er twee Duitsers opdagen die de onmiddellijke sluiting van de fabriek bevelen en al het beschikbare brons opeisen. Daarvoor werden enkele klokken uit voorzorg begraven. De werknemers moesten zich melden bij het gewestelijk arbeidsbureau.

Nadat de klokkengieterij weigerde mee te helpen met het stelen van de klokken uit de Brabantse kerken voor de Duitsers werd Lex in juli 1942 te werk gesteld als dwangarbeider in Duitsland. Hij werkte samen met één van de werknemers. Martien van de Kerkhof, ongeveer 3 maanden bij Krupp in Essen. Ze werden terug gebracht door Harrie van d Bogaard.

Na de oorlog werd met de oude verkenner van de verkennergroep de Jan van Brabantstam gevormd onder leiding van oubaas Noud van de Ven. De leden bestonden hoofdzakelijk uit verkenner van de Spechten en de Koekoekenpatrouille.

Aan het einde van de Tweede Wereld oorlog in 1944 kwam hij in Klokkengieterij Petit en Fritsen te werken. Hij had de technische en bouwkundige leiding en ging in 1983 met pensioen.

Lex is overleden op 24 maart 1990 in Aarle Rixtel.

Meer informatie

[Alexius Maria Hubertus Petrus Fritsen b. Tuesday 24 April 1923 Aarle-Rixtel, Noord-Brabant, Nederland d. Saturday 24 March 1990 Aarle-Rixtel, Noord-Brabant, Nederland:](#)

[Veenkoloniale Genealogieën \(henny-savenije.pe.kr\)](#)

[Alexius Maria Hubertus Petrus Fritsen \(locatie onbekend, 24 april 1923 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Alexius Fritsen - aarlerixtelwiki.nl](#)

[Hendrikus M.H.F. Fritsen \(1874-1951\) - aarlerixtelwiki.nl](#)

[Geschiedenis - Scouting Aarle-Rixtel \(scoutingaarlerixtel.nl\)](#)

[Scouting Aarle-Rixtel - aarlerixtelwiki.nl](#)

[Scouting Aarle-Rixtel - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Dwangarbeiders - Nationaal Archief](#)

Foto: Patrouille foto voor de blokhut (1937) 4e van links hopman Slaats.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.